

Rubaiyat

English Translation by Kabir & Camille Helminski with Lida Saeedian

Magyar fordítás: Pék Gábor

42

Nincs más társam, csak a Szerelem,
Nincs kezdet, nincs vég, nincs hajnal.
A Lélek belülről hív:
"Te, ki nem ismered a Szerelem útját,
szabadíts fel engem."

388

Azt mondtam: a szívem egy csókot kér Tőled.
Te azt mondogod: *egy csók ára az Élet.*
A szívem visszajön mellém és azt mondta:
"Ez egy olcsó előleg."

403

Nekünk egy másik nyelv adatott,
És egy hely a menny és pokol mellett.
Kiknek a szíve szabad
más a lelkük,
egy másik bányából ásatott tiszta ékszer.

556

Ó napfénytörés, visszhangozzanak a részecskék,
hogy a légkör és a mennyek megforduljanak,
és hogy a lelkek, fej és kéz nélkül táncoljanak.
Hadd súgjam füledbe, hol történik mindez.

561

Ó nép, gyönyörűbbek a holdsugárnál,
Hogy tudjátok elviselni sáros életeteket?

Megfullasztottatok magatokat a kocsmában,
Ébredjetek. Ez az a nap. Miért alszotok?

666

Bárki is akadjon fel fűrtjeidben,
legyen halott vagy nem létező, életre kel.
Te azt kéred tőlem, hogy ne veszítsem el magam
a részegségben, de ez kikerülhetetlen.
Aki bort iszik, lerészegedik.

670

Szerelmes vagyok Beléd.
Mi értelme nekem tanácsot adni?
Már megittam a mérget.
Mi értelme van a cukorkának?
Azt mondják, "Verd láncba a lábait,"
De örült szívemet, nem tudják leláncolni.

682

Ki látta valaha a létezést tiszta értelmében,
és az anyagosságban semmit sem talált?
Ki látta valaha világegyetem Létét,
és a létezésben felismerte a nemlétezést?

686

Az a dervis, aki a világegyetem titkait kínálja
minden pillanatban egy királyságot ajándékoz el.
Nem koldul kenyérért;
a dervis életet adományoz.

674

A Szerelemben nincs mélység vagy csúcspont,
sem tudatosság, vagy annak hiánya.
Nincsen vezető, sejk, és tanítványok,
vannak viszont rejtett utak, kézügyesség és multságok.

667

Kinek keblében egy szemernyi szív is honol...
nehezen él meg Szerelmed nélkül.

Fürtjeid göndörödő fonákjaitól
őrült az, ki józan marad.

1078

Legyél törekvő, mint a sólyom
és büszke, mint a leopárd.
Vadászatkor légy kegyes,
és győzedelmes háború tájt.
Ne foglalkozz túlságosan
a fülemülével és pávával.
Az egyik csak szó, a másik szín csupán.

1082

Eltöltöttem némi időt emberek között
de bennük hűséget se nem láttam se nem éreztem.
Jobb elrejtőzködni
az emberek szeme előtt,
ahogy víz a vasban teszi, és a tűz a kőben.

1088

Az igazság titkait felfedni nem lehet
túl sok kérdezősködéssel,
sem pedig lemondva minden vagyonról és dicsőségről,
hanem csak ötven után,
mikor már a szívetek és a szemetek véres.
Ebből a sok beszédből senki nem találja meg az utat az eksztázishoz.

1091

E világban olyan sokan vannak oly lélekkel telve, mint Jézus.
Hogy lehet tele ennyi hamis prófétával?
Hogy lehet tele szív-sötétítő sóoldattal,
amikor a világegyetem vízbőre
csordultig van tiszta vízzel?

1092

Van egy énem, mely makacs, részeges,
és nem törődik a saját dolgával.
Van egy szerelmem, ki érzékeny,
türelmetlen és könnyen elszomorodik.
Tőlem a Szerelmemig Isten a próféta.
És a Szerelmemtől hozzám Isten a hírnök.

1129

Az kívánja, hogy keljek ki magamból.
Azt kívánja, hogy üljek szabadon.
Folyton terveket szőttem,
és most azt mondja, hogy szakítsak el minden láncot.

1131

Mindig meglátom a fájdalomban a gyógyírt.
Látom a finom ajándékot és hűséget
a mérges veszekedésben és árulásban.
Mikor lefele nézek, nem a földet látom.
És mikor felnézek, nem az égboltot.
Bármerre is nézek, Téged látlak.

1133

Égető szomorúságod tüzét vágyom
és fedezékbe akarok húzódni
a Te küszöböd pora alá.
Haláltusát vívok a betegségekkel
és a Te jelenlétekből kérek egy pillanatnyi boldogságot.

1238

Őrült vagyok, de folyton a tanácsomat kérik.
Idegen vagyok, mégsem számúznak.
Olyanok, mint a tudatlan *hashishin*,
akik éjjel jönnek
és nem ismernek fel.
De hajnalhasadtával,
tudni fogják, hogy ki vagyok.

1243

Egy nap bort iszogatva romkocsmádban,
Felajánlottam ezt a sárból és vízből készült köntöst.
Akkor láttam, hogy ez az egész világ
a Te romjaidból épült.
Folyton újraépül és én elpusztítom.
Ezt tettem én.

1246

Mikor először hallottam a szerelemről
feladtam lelkemet, szívemet és szememet.
Azon tűnődtem vajon lehetséges-e az,
hogy szerető és szeretett személye más?
Nem. Mindig is egyek voltak.
Nekem van csak kettős látásom.

1247

Aszkéta voltál
és énekessé változtattalak.
Néma voltál, és én bárdot csináltam belőled.
A világegyetemben senki nem ismerte
a nevedet vagy munkásságodat.
Leültettelek és a titkok feltárójává tettelek.

1616

Bábuk vagyunk Isten kezében.
Övé az erő, koldusunk vagyunk mindannyian.
Miért próbáljuk állandóan túlszárnyalni egymást,
mikor mindannyian ugyanabból az otthonból jöttünk?

Ghazels

Önmagad gyökerének a gyökere

Ne menj el, jöjj közel.
Ne légy hitetlen, higgy.
Találd meg a méregben az orvosságot.
Jöjj önmagad gyökerének a gyökeréhez.

Agyagból formázva, mégis a
bizonyosság anyagából gyúrva,
a Szent Fény Kincstárának őrzője -
jöjj, térj vissza Önmagad gyökerének a gyökeréhez.

Ha egyszer szert teszel az önzetlenségre,
kirángatnak az egódból
és megszabadítanak sok csapdától.
Jöjj, térj vissza Önmagad gyökerének a gyökeréhez.

Az isteni teremtés gyermekeitől születél,
de a tekinteted túlságosan lesütöd.
Hogy lehetnél boldog?
Jöjj, térj vissza Önmagad gyökerének a gyökeréhez.

Habár egy kincset védő talizmán vagy,
egyben az enyém is.
Nyisd fel rejtett szemeidet
és jöjj Önmagad gyökerének a gyökeréhez.

Az isteni fenség egy fénysugarából születél
és egy jó csillag áldása rajtad.
Miért szenvednél nem létező dolgoktól?
Jöjj, térj vissza Önmagad gyökerének a gyökeréhez.

Egy gránitba ágyazott rubin vagy.
Meddig tetteted, hogy ez nem igaz?
Látjuk a szemeidben.
Jöjj Önmagad gyökerének a gyökeréhez.
Annak a finom Barátnak a jelenléte hozott ide,

egy kicsit részeges, de gyengéd, elrabolva szívünket
túzzel teli tekintetével; szóval,
jöjj, térj vissza Önmagad gyökerének a gyökeréhez.

A mesterünk és házigazdánk, Tabrizi Sahmsi,
eléd tette az örök kelyhet.
Dicsőség az Istennek, mily ritka bor!
Szóval gyere, térj vissza Önmagad gyökerének a gyökeréhez.

Az eszes

Az eszes mindig felvág;
a szerelmes folyton tévelyeg.
Az eszes elfut, a fulladástól félve;
A szerelmet az élteti, hogy megfulladjon a tengerben.
Az eszesek megtervezik pihenésüket;
a szerelmesek szégyenlik a pihenést.
A szerelmes mindig egyedül van,
még ha emberek is veszik körül;
mint víz és olaj, távolságot tart.
Az ember, aki tanácsot osztogat
egy szerelmesnek, semmit sem kap.
Kigúnyolja őt a szenvedély.
A szerelem olyan, mint a pézsmá. Vonzza a figyelmet.
A szerelem egy fa és szerelmesek az árnyéka.

Ez a házasság

Legyenek áldottak ezek a fogadalmak és ez a házasság.
Legyen ez a házasság édes tej,
olyan mint a bor és a halva.
Adjon ez a házasság gyümölcsöt és árnyékot,
mint a datolyapálma.
Legyen ez a házasság tele nevetéssel,
legyen minden napunk egy nap a paradicsomban.
Legyen ez a házasság az együttérzés jele,
a boldogság pecsétje itt és a túlvilágon.

Legyen ennek a házasságnak igaz arca és jó hírneve,
egy olyan szívesen látott előjel,
mint a hold a tiszta kék égbolton.
Kifogytam a szavakból, hogy leírjam a lélek
hogyan keveredik ebben a házasságban.

A Szerelem vonzása

Amikor Hallaj egységre lelt szerelmével,
jó hogy ez az akasztófán történt.

Egy kalapnyi ruhadarabot kaptam le kabátjáról,
és ez betakarta eszemet, fejemet és lábamat.

Kihúztam egy tövist kertjének kerítéséből,
s ez azóta is megállás nélkül a szívembe hatol.

Egyik reggel egy kis Tőle kapott bor
oroszlánvadásszá változtatta a szívemet.
Igaz, hogy ez a szétválasztottság, melyet érezni segített
szörnyetegként lapul a szívem mélyén.

Mégis a mennyek vad és betöretlen csikóját
az Ő szerelmének kezei edzették.
Bár az értelem kimunkált és megvan a maga dicsősége,
kalapját és ruháját zálogba adta egy pohár szerelemért.

Sok szív keresett menedéket e szerelem elől,
de az megragadja és húzza őket saját hajlékához.

Egy hideg nap egy medvebőr úszott le a folyón.
Mondtam egy embernek kinek nem volt ruhája,
“Ugorj be és húzd ki.”

De a medvebőr egy élő medve volt,
és az embert, aki oly lelkesen ugrott be
annak karmai közé került, amit meg akart ragadni.

“Engedd el” - mondtam, “A küzdelemmel semmire nem mész”
“Engedjem el? A kabát nem enged el engem!”
Csend. Csak egy célzás. Kinek kell kötetnyi történet?

Keresd a sötétséget

Ülj a barátaiddal, ne menj vissza aludni.
Ne süllyedj el, mint a hal a tengerfenékre.

Hullámozz, ahogy az óceán,
ne szórd szét magad, mint a vihar.

Az élet vizei a sötétségből áradnak,
Keresd a sötétséget, ne menekülj előle.

Az éjjel utazók tele vannak fénnel,
ahogy Te is; ne hagyd el ezt a társaságot.

Légy éber gyertya egy aranytálban,
ne csússz bele a mocsokba, mint a higany.

A hold az éjjel utazóknak jelenik meg,
légy éber telihold idején.

A szív romjai

Szobrász vagyok, formák formálója.
Minden pillanatban egy bálványt formálok.
De aztán, Előtted, beolvasztom őket.

Fel tudok ébreszteni száz formát is
megtöltve őket lélekkel,
de a Te arcodat látva,
legszívesebben a tűzbe vetném őket.

Te csupán megtöltöd e részeges poharát,
vagy tényleg a józanok ellenére vagy?
Te vagy az, ki minden házat mit építek
romba dönt?

A lelkem a tiédbe ömlik és összekeveredik.
Mivel a lelkem magába szívta illatodat,
ápolom azt.

Minden csepp kiömlött vérem
azt mondja a földnek,
“Egyesülök a Szerelmemmel
mikor szerelmeskedek.”

Ebben a sárból és vízből készült házban,
romba dőlt a szívem.
Lépj be-e házba Szerelmem, vagy hagyj elmenni.

Mert nem tudok aludni

Mert nem tudok aludni
ezért éjjel zenélek.
Azok aggasztanak,
kiknek arca tavaszi virág színű.
Nem tudok aludni, türelmem sincs,
sem hírnevem, sem pedig szégyenérzetem.

A bölcsesség ezer köntöse hagyott el.
Minden jó modorom ezer mérföldre futott.

A szív és az elme
haragszanak egymásra.
A csillagok és a hold irigykednek egymásra.
Mivel a fizikai világegyetem elidegenedése
egyre szorítóbb és szorítóbb.

A hold azt mondja, “Meddig maradsz
még felfüggesztve a nap nélkül?”

A Szerelem belső ékköve nélkül,
pusztuljon el létezésem kirakatja kőről kőre.

Ó Szerelem, ezer néven hívtak Téged,
Te akik tudod, hogyan kell a bort önteni
a test kelyhébe,
műveltséget adtál kultúrák ezreinek,
Te aki arc nélküli vagy, mégis ezernyi az arcod,
Ó Szerelem, Te aki a türkök, európaiak, és a zanzibáriak
arcát formálsz,
adj nekem egy pohárral az üvegedből,
vagy egy maréknyi bhenget az ágadról.

Húzd ki a dugót mégegyszer.
Akkor ezer főnököt látunk majd leborulni,
és esztéták körét trubadúron játszani.
Ekkor a függő felszabadul sóvárgásából,
és feltámad
és áhítattal áll az Ítélet napjáig.